

sprzedaży (wartość zakupu) koryguje się o ewentualny podatek obrotowy oraz inne obciążenia lub dopłaty.

3. Odprowadzeniu do budżetu centralnego w ciągu 45 dni od daty wystąpienia pokontrolnego podlega kwota odpowiadająca 150% zysku nieprawidłowego, zrealizowanego przez przedsiębiorstwo w okresie stosowania ceny nieprawidłowej, nie dłuższym jednak niż od początku roku poprzedzającego rok, w którym ujawniono stosowanie ceny nieprawidłowej.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli cena nieprawidłowa została ustalona przed dniem wejścia w życie uchwały. Wówczas odprowadzeniu do budżetu podlega tylko kwota odpowiadająca 150% zysku nieprawidłowego, zrealizowanego przez przedsiębiorstwo w okresie tego roku, w którym nastąpiło ujawnienie ceny nieprawidłowej. W razie odwołania się od ustaleń wystąpienia pokontrolnego dotyczących zysku nieprawidłowego decyzję ostateczną podejmuje minister nadzorujący organ przeprowadzający kontrolę.

5. W roku, w którym nastąpiło ujawnienie stosowania ceny nieprawidłowej, produkcję dodaną oraz wynik finansowy przedsiębiorstwa, stanowiący podstawę odpisów na fundusz premiowy i inne fundusze zachęty materialnej, pomniejsza się o kwotę podlegającą odprowadzeniu do budżetu centralnego. O tę samą kwotę podlega również korekcie produkcja dodana i wynik finansowy zjednoczenia (jednostki równorzędnej). Jeżeli ujawnienie stosowania ceny nieprawidłowej nastąpiło przed zatwierdzeniem sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa za rok ubiegły, przypadająca na ten rok część kwoty podlegającej odprowadzeniu do budżetu centralnego pomniejsza wynik finansowy i produkcję dodaną za rok ubiegły.

6. W jednostkach, w których fundusz płac podlega bankowej korekcie w zależności od wykonania planu sprzedaży, należy dla celów tej korekty pomniejszyć wartość wykonanej sprzedaży o kwotę podlegającą odprowadzeniu do budżetu centralnego.

7. Przepisów ust. 1—6 nie stosuje się, jeśli przedsiębiorstwo osiągnęło zysk nieprawidłowy z tytułu ustalenia przez dyrektora zjednoczenia (jednostki równorzędnej) ceny nieprawidłowej, z tym że przedsiębiorstwo to nie występowało z wnioskiem o ustalenie ceny lub nie opiniowało ustalenia tej ceny bądź też występowało z wnioskiem lub opiniowało ustalenie ceny w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

8. W razie gdy kierownik podległej lub nadzorowanej jednostki gospodarczej ustali cenę niezgodnie z obowiązującymi przepisami, minister jest obowiązany zastosować odpowiednie sankcje, w tym także sankcje premiowe.

9. W sprawach nie uregulowanych w ust. 1—8 do zysku nieprawidłowego osiągniętego w wyniku stosowania

ceny niewłaściwej stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy o zysku nieprawidłowym.

§ 13. Jeżeli ujawnione w wyniku przeprowadzonej kontroli wypadki naruszania obowiązujących przepisów w zakresie ustalania i stosowania cen wskazują na działalność na szkodę nabywców lub nasuwają podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, organ kontroli podejmuje odpowiednie działania określone odrębnymi przepisami.

§ 14. Kontrolerzy społeczni powoływani przez związki zawodowe oraz Państwowa Inspekcja Handlowa przeprowadzają, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach, kontrolę stosowania cen w zakresie ustalonym w § 2 ust. 1 pkt 2.

§ 15. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ministrach — należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych,
- 2) ustalaniu i stosowaniu cen — należy przez to rozumieć również ustalenie i stosowanie opłat, stawek taryfowych, marż, prowizji, narzutów zaopatrzenia oraz stawek zysku,
- 3) ustalaniu cen — należy przez to rozumieć również zmianę cen,
- 4) przedsiębiorstwie — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo państwowe oraz spółdzielnię, jednostkę budżetową i przedsiębiorstwo (zakład) organizacji społecznej,
- 5) resortowej kontroli działalności gospodarczej — oznacza to rewizję gospodarczą działającą na podstawie uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 10 września 1971 r. w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 48, poz. 309 z późniejszymi zmianami).

§ 16. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni prowadzenie kontroli cen w zrzeszonych spółdzielniach i ich związkach, z uwzględnieniem przepisów niniejszej uchwały.

§ 17. Tracą moc:

- 1) § 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 uchwały nr 407 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie zlecenia Państwowej Komisji Cen przy Radzie Ministrów niektórych czynności w zakresie cen, opłat i stawek taryfowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 723),
- 2) zarządzenie nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1967 r. w sprawie zakresu i trybu wykonywania przez Państwową Komisję Cen kontroli stosowania wytycznych Rady Ministrów w zakresie ustalania cen, opłat i stawek taryfowych (Monitor Polski Nr 10, poz. 57).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

85

ZARZĄDZENIE Nr 27 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1976 r.

w sprawie połączenia Instytutu Handlu Wewnętrznego i Instytutu Ekonomiki Usług i Drobnej Wytwórczości w Instytut Handlu Wewnętrznego i Usług.

Na podstawie art. 4 i 7 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Łączy się Instytut Handlu Wewnętrznego i Instytut Ekonomiki Usług i Drobnej Wytwórczości w Instytut Handlu Wewnętrznego i Usług, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. 1. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

2. Instytut może tworzyć oddziały terenowe.

§ 3. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 4. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, rozwojowych, usługowych o charakterze naukowo-badawczym lub rozwojowym oraz wdrożeń w dziedzinie:

- 1) organizacji zarządzania i techniki handlu oraz usług,
- 2) ekonomiki handlu i usług,
- 3) badań rynku i kształtowania konsumpcji.

2. Szczegółowy zakres działania Instytutu oraz jego organów określa statut nadany przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 5. Instytut przejmie majątek oraz prawa i zobowiązania łączonych instytutów.

§ 6. Pracownicy łączonych instytutów stają się pracownikami Instytutu.

§ 7. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 202 Rady Ministrów z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie utworzenia Instytutu Handlu i Żywności Zbiorowej (Monitor Polski Nr A-30, poz. 440),
- 2) uchwała nr 401 Rady Ministrów z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie utworzenia Instytutu Przemysłu Drobno- i Rzemiosła,
- 3) zarządzenie nr 63 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1973 r. w sprawie przekształcenia Instytutu Przemysłu Drobno- i Rzemiosła w Instytut Ekonomiki Usług i Drobnej Wytwórczości (Monitor Polski Nr 35, poz. 211).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

86

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 kwietnia 1976 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy pieczywa i wyrobów ciastkarskich między jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i ust. 2 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży i umów dostawy pieczywa i wyrobów ciastkarskich między jednostkami gospodarki społecznej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o towarze, rozumie się przez to pieczywo świeże żytnie, pszenne, żytnio-pszenne, pszenno-żytnie, chrupkie, wyroby ciastkarskie oraz bułkę tartą.

§ 3. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do umów sprzedaży i umów dostawy pieczywa i wyrobów ciastkarskich stosuje się przepisy uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprze-

daży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65).

§ 4. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się jednak do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 7 kwietnia 1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów dostawy pieczywa i wyrobów ciastkarskich (Monitor Polski z 1967 r. Nr 22, poz. 102, z 1970 r. Nr 8, poz. 75 i z 1973 r. Nr 41, poz. 247).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 1976 r. (poz. 86).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW SPRZEDAŻY I UMÓW DOSTAWY PIECZYWA I WYROBÓW CIASTKARSKICH MIĘDZY JEDNOSTKAMI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ

Rozdział 1

Zawieranie umów i składanie dyspozycji.

§ 1. Umowy powinny być zawierane w zasadzie na okresy nie krótsze niż kwartał.

§ 2. Nie należy odmawiać przyjęcia zamówienia tylko z tego powodu, że żądany termin dostarczenia towaru jest zbyt krótki, jeżeli w zamówieniu zażądano wykonania dostawy po upływie 15 dni od jego doręczenia.

§ 3. Jeżeli w umowie zastrzeżono, że rozmiar świadczeń częściowych, termin ich spełnienia, miejsce i sposób